

IDEALISMES

VISIÓ BLANCA

Uns esposoris
he celebrats,
uns esposoris
tendres i sants,
perquè una verge
m'ha captivat
amb ses mirades
i amb son parlar;
amb ses mirades
més fulgurants
que llum d'estrelles,
amb sos ulls blaus
com siluetes
dels munts llunyans;
amb ses paraules
de suavitats
d'oreigs calmosos,
riure d'infants,
vibracions dolces,
sons de crestell.

Una donzella
m'ha captivat.
És casta, esbelta,
d'aire elegant.
Son dolç mig-riure
té un deix amarg;
té deixos dolços
son amarg plany
té de profeta
severitats;
candor i somnis
dels catorze anys,
encisadora
creà en son pas
olors de roses
i lliris blancs,
i clarors d'alba
i goigs triomfants...

És la regina
del ideal,
és la germana
dels àngels sants,
és la pastora
de sang reial,
és divinesa
que s'ha encarnat,
és cos puríssim
divinitzat.

*Estima els boscos,
els munts i els prats;
com les pastores
fuig de ciutat.
De pagesia
recull els cants,
cerca llegendes,
llacs encantats.
Vol fruir l'aire,
el cel, el mar,
l'horitzó ample,
els camins llargs,
la claror lliure
que l'engendrà,
l'alè salvatge
de tempestats
tenint per sostre
només l'espai,
per murs, les serres,
per llit els prats.*

*Amb ses besades
m'ha transformat.
De jovinesa
sóc ara un flam,
i em sento amb força
per a lluitar,
com guerrer indómit
de l'ideal;
i em veig més home
sent més infant,
i em veig més lliure
sent més esclau
prop de la dama
que em té empendat.*

*Una donzella
m'ha captivat;
uns esposoris
he celebrats.*

*La Poesia
m'ha enamorat.*

FRANCESC VIVER, Prev.

